

FELELETEK.

(34.) Az *Eresus niger* előfordulása hazánkban. A beküldött feltűnő szép pók neve *Eresus cinnabarinus* Olivier, vagy a mint legújabban a p. iorítás elve alapján hívják, *Eresus niger* Petagna, mert ez utóbbi szerző előbb írta le a nősténye után, mely sokkal nagyobb és fekete (Lásd „Araneae Hungariae“ cz. könyvem, I. kötet, 152. lap és III. kötet, 311. lap). E pókfaj hazánkban nem közönséges, de nem is nagyon ritka. Azon két évtized alatt, a mikor a pókokat gyűjtöttem, e fajt a következő helyekről kaptam: Sátoraljaújhegy, Tokaj, Szerencs, Almádi, Budapest, Várpalota, Ozora, Pécs, Villány, Kapivár, Pilismarót, Kistétény, Léva, Selmeczbánya, Szamosújvár, Gyulafehérvár, Fiume, Buccari, Czirkvenicza, Zengg, Vinga, s e lelőhelyekhez most még Tata is járul.

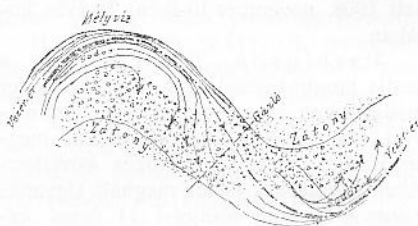
A Kapivárról kapott szép himet hat hétig tartottam élve, de bár mindenféle neki való rovarral tartottam, nem nyúlt semmihez s éhen pusztult el. A termesebb fekete nőstények, melyeket Sátoraljaújhegyben gyűjtöttem, legyekkel jólakva meg is vedlettek, sőt tojtak is nálam.

Dr. Chyzer Kornél.

(35.) Miért veti ki a víz a hullát? Annak, hogy a folyóvíz a hullát, vagy a víznél kevésbé sűrű tárgyat a partra veti, együttes oka: a folyók mederalakulata és az ezzel összefüggő vízjárás. Minthogy a legtöbb folyómeder nem egyszerű, hanem változó szerkezetű anyagból áll, a víz kezdetben ott mossa ki a medret és a partot, hol kevesebb ellenállásra talál, s mivel a víz mennyisége, esése és sebessége időszakonként változik, a folyó látszólag minden törvényszerűség nélkül kanyarulatokat alkot.

A legnagyobb sebességgel haladó vezérér mindig a kanyarulat domború oldalán érinti és mossa a partot, mélyíti a medret, s minthogy a víz többi része kisebb

sebességű, a homorú oldalon zátony rakódik le (1. rajz). A legközelebbi kanyarulatnál a vezérér már a tulsó partot mossa, tehát a két kanyarulat között is keletkezik zátony, melynek átkotrása a hajózás föltétele.

1. rajz.

Ha tehát valamely test a víznél csak kevésbé sűrű, a kanyarulatban még a vezérér sebességével úszik, de az első zátonynál a megcsökkenő vízsebesség azt nem tudja továbbítani a következő sodorba, hanem a zátony szélén leteríti, mire azt a sodortól a zátony felé irányuló hullámok továbbítják a partra épp úgy, mint magát a zátonyt leterítették.

Nagy vízálláskor, mikor a folyó egyazon keresztmetszetén a vízsebességek között nincs ily nagy különbség, s mikor a zátonyok is víz alatt vannak, a tárgyak partra vetése is ritkán fordul elő.

Pazar István.

(36.) A legnagyobb tengeremélység. Az eddig talált legnagyobb tengeremélység 9636 m, a Marianna és Karolina szigetek közt, a Csendes-óceánban. Földrajzi koordinátái körülbelül $+12^\circ$ fr. szélesség és 145° E. Gr. fr. hosszúság. Bővebb adatok találhatók: Stieler, Handatlas-ában, a monakoi hercegtől kiadott Carte bathymétrique des Océans-ban és az Annuaire des Longitudes 1909-iki évfolyamában.

Dr. Pécsi Albert.